

תאליף: سوزانا آيزرن النص العربي: ناردين ضو
 رسوم: دانيال مونتيرو غالان
 הולצה
 الفئة العمرية: الصف الثاني

נشاط مع الأهل

- نشجع طفلنا على قراءة الرسائل بصوت عال، وعلى التفكير بحيوان آخر يهتف له ساعي البريد: "يا رسالة لك!"
- من المرسل؟ وماذا يمكن أن تحوي الرسالة؟
- ساعي البريد وحيد رغم أنه مشغول طوال اليوم بتوزيع الرسائل. نتحدث حول معنى أن يكون الإنسان وحيداً. بماذا يشعر؟ هل نشعر أحياناً أننا وحيدون؟ متى؟
- نفكر في شخص نعرفه نشعر بأنه وحيد. كيف يمكن أن نخفف من وحدته؟ قد نزوره بأوقات متقاربة، أو نحمل له طعاماً يحبّه، أو نرافقه في نزهة، أو نقوم بعمل يسليه ويفرحه.
- نتحدث عن أنواع الرسائل المختلفة التي يتبادلها الناس، من رسائل ورقية إلى إلكترونية في عصرنا هذا، وعن طرق تبادل الرسائل عبر العصور. من الممتع أن نصطحب طفلنا إلى مكتب البريد لنتفقد معاً رسائلنا، ونقوم بإرسال أخرى.
- "يا أمي رسالة لك!" نصمم معاً صندوق بريد بيتي من علبة كرتونية، ونكتب رسائل لبعضنا. أحياناً يسهل علينا أن نكتب ما نستصعب قوله، وقد تسعدنا رسائل شكر وحب قصيرة.
- غابة ساعي البريد مليئة بالحيوانات الغريبة التي تدعونا مع طفلنا للتعرف عليها.
- كيف وصلت الرسالة إلى حقيبة ساعي البريد؟ نتتبع معاً الفأر الصغير ونحن نتأمل الرسومات الجميلة والخاصة بهذا الكتاب.

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכְּתָב בַּיַּסְּפֵ

- נְתַמֵּל מֵעַל גִּלְפֵ הַכְּתָב הַמְּפֹתוּחַ, וְנוֹצַח מְהֵנָּה "סַעֲי הַבְּרִיד". הַל נְרַא בַּיַּחַר חַרְאֵתָנָּא? כִּיִּפ תַּסְלַנָּא הַרְּסָאֵל עֵאדָּה? אֵי חַיּוּאֵנָּא נְרִי בַּיַּרְסֵמָה?
- חֲלָל קְרֵאָה אֶלְקִסָּה לְתַלְמִיזֵ, נְתַתֵּיג אֶלְפָּר אֵלְדֵי יַלְחֹק בַּסַּעֲי הַבְּרִיד בַּיַּכָּל הַרְּסוּמָת.
- נְפִקְר בְּכַאֲתָנָּא אֲחֵרִי בַּיַּגָּבָה יַנְקֵל סַעֲי הַבְּרִיד הַרְּסָאֵל לְהָא, וְנִבְתַּקְר רְסָאֵל בֵּינְהָא. נְפִקְר בְּתַחֲיָאֵ נְסִתְהֵל בְּהָא הַרְּסָאֵל, מִתְּל: עֲזִיזִי/אֲסִדִּיקִי / חַרְי... קֵד נְרַגְבַּ בְּתַמְתִּיל אֲדוּאָר הַזֶּה הַכַּאֲתָנָּא וְהִי תַקְרָא רְסָאֵלְהָא.
- מִן הַחַמִּיל אֵן נַסְנַע סַנְדוּק בְּרִיד מִן עֵלְבָּה כְּרֵתוֹן נַצַּעֵה בַּיַּסְּפֵ. יַמְכֵּן אֵן נְכַתֵּב לְכָל תַּלְמִיזֵ רְסָאֵלָהּ קְסִיבָּה עֵן שַׁפָּה נְחִבָּהּ בֵּיִה, וְקֵד יַרְגֵּב הַתַּלְמִיזֵ בַּיַּכְּתָבָה רְסָאֵל כֵּזֶה לְבַעֲזֵהֶם, מַע הַאֲנְתִּיבָּה טַבְעָא בְּאֵלָּא יִסְתַּתֵּנִי אֶחָד מֵנְהֶם.
- נְתַתְּחַאדְתְּ חוּל מַעֲנֵי הַוַּחֲדָה. בַּמָּאָה יַשְׁעֵר הָאִנְשָׁן הַוַּחֲדֵי? וְהַל נְשַׁעֵר בְּזֵלֵךְ אֲחִיאָנָּא? הַל נַעֲרַף אֲשַׁחְסָאֵ וְחַיִּידִין? כִּיִּפ יִמְכֵּן אֵן נַסְלִיבֵהֶם וְנַחְפֵּף מִן וְחַדְתֵּהֶם?
- נְתַעֲרַף עֲלֵי וְסָאֵל נַקֵּל הַרְּסָאֵל בַּיַּמָּאזִי (אֲבִתְדָאָּ מִן הַחַמָּאם הַזָּאֲגֵל) וְחַתֵּי יוּמָנָּא הַזֶּה. מִן הַחַמִּיל אֵן נַעֲדָּ חַרְיָטָה בַּמְּחַטָּאֵ תַרְיִחִיָּה נַעֲלַףְהָ בַּיַּמְרָאֵת הַמְּדַרְסָה לְנַשְׂרָאֲכָהָ מַע הַחַמִּיַע.
- נְזוּר מַכְּתַב הַבְּרִיד בַּיַּבְלַדְתָּנָּא, וְנַתַּעֲרַף עֲלֵי חַדְמָתֵה.
- בַּיַּקְסָּה חַיּוּאֵנָּא תַאֲלַפְהָ, וְאֲחֵרִי גְרִיבָּה עֵנָּא. הֵיָּא נַתַּעֲרַף עֲלֵיִהָ.
- נְלַתַּנְתְּ אֵלֵי הָאֲלוּאָן בַּיַּחְלַפִּיאֵת הַרְּסוּמָת מִן בַּדִּיאָה הַכְּתָב אֵלֵי אֲחֵרֵה, וְאֵלֵי תַדֵּל עֲלֵי אֲוֻקָּאֵ מַחְלַפָּה מִן הַנְּהָר.
- רְסוּמָת הַכְּתָב חַאֲסָה וְגַזְבָּאָה. נַדְעוּ הַתַּלְמִיזֵ אֵלֵי אַחְתִּיבָּר רְסֵמָה אַחְבּוּהָ, וְאִסְמַע רְאִיבֵהֶם בֵּיִהָּ.